

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

ledes at vi ikke, hvad vi naturligvis er udsat for, faar for mange Uheld, saa at denne Form for Sindssygebehandling kommer i Miskredit. Men saa vidt det staar til mig, skal jeg sørge for, at vi gaar langsomt, sikkert og roligt frem ad denne Vej.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch kom ind paa Spørgsmaalet om Augustenborg Slot som Sindssygehospital. Det ærede Medlem udtalte, at Meningen med den Kommission, der var nedsat, var, at den skulde undersøge Augustenborg Slots Muligheder som Kærne i et stort Sindssygehospital. Det ærede Medlem har i nogen Grad misforstaaet dette, thi saa vidt jeg ved, har jeg hverken skrevet eller sagt, at det skulde være et stort Sindssygehospital. Jeg tror ikke, Augustenborg Slot egner sig til Kærne i et stort Sindssygehospital. Pladsforholdene dernede er ikke saaledes, at man kan regne med et stort Sindssygehospital, hvilket vil sige et Hospital, der rummer ca. 800 Pladser. Derimod er der Mulighed for, at det kan danne Kærnen i et lille Sindssygehospital, og som et saadant regner jeg et Hospital med 200—300 Pladser.

Saafernt det skulde vise sig muligt at benytte Augustenborg paa denne Maade, vil vi gennem Købet af Hvedholm og ved i de kommende 2—3 Aar at indrette Augustenborg til Sindssygehospital og ved at udvide Familieplejen, være rigeligt forsynet med Sindssygepladser.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch stillede sig noget tvivlende overfor Augustenborgs Anvendelse som Sindssygehospital. Ja, med de Oplysninger, der nu foreligger, tør jeg ikke bestemt sige det ærede Medlem imod. Men derimod vil jeg meget gerne tage bestemt Afstand fra en anden Plan, det ærede Medlem Fru Elna Munch fremsatte, nemlig den, at anvende Augustenborg Slot til Nervesanatorium. Thi jeg ved ikke rigtig, hvad et Nervesanatorium er. Nervesygdomme er mange Slags, og vi Læger regner vel hovedsagelig som Nervesygdomme de svære organiske Nerve-lidelser. Saa har man en Række andre Sygdomme, som Befolkningen kalder Nervesygdomme — de kan betegnes som Neurastheni eller Nervesvækkelse, eller hvad man vil —, men at begynde at oprette et Statssanatorium for disse nervesvækkede vil efter min Mening være overordentlig farligt. Thi vi ved jo slet ikke, hvor langt vi kommer ud hermed.

Der findes ingen Opgørelse af, hvor mange af den Slags Patienter der findes

her i Landet. Efter rent skønsmæssige Oplysninger — og denne Sag har ofte været drøftet i Lægekredse — drejer det sig om et ganske overordentlig betydeligt Antal; jeg vil anslaa det til at ligge mellem 50 000 og 100 000. At tage det op som en Statsopgave at bygge et Sanatorium for disse vil betyde en uhyre Millionudgift for Staten og sikkert ikke noget Gode for Patienterne.

Thi disse nervesvækkede, eller hvad man vil kalde dem, helbredes ofte bedst ved at stilles overfor den Nødvendighed at maatte tage sig sammen, stillet overfor Livets haarde Virkelighed, tage et Tag i sig selv, som man siger, og gaa ind i det daglige Arbejde. Staar der Pladser paa Nervesanatorier til dem, bliver det langt vanskeligere at behandle dem, rent bortset fra den uhyre Bekostning, det vil blive for Staten.

Med disse Udtalelser om Augustenborg Slot tror jeg, at jeg samtidig har besvaret det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensens Bemærkninger.

Til det ærede Medlem Hr. Hauge, som kom ind paa Prisen, vil jeg gerne sige et Par enkelte Ord. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at det er saare vanskeligt at fastsætte den Pris, Hvedholm er værd. Vi mangler, sagde det ærede Medlem, et Sammenligningsgrundlag. Ja, det er vel netop det, vi gør. Men derfor er jeg ogsaa ved Forhandlinger om Prisen gaaet ud fra det Synspunkt: Hvad vil det koste at bygge noget lige saa nyttigt for vort Sindssygevæsen? Og naar man gaar ud fra dette, viser det sig, at det vil koste mindst 150 000 Kr. mere at bygge noget af tilsvarende Værdi for vort Sindssygevæsen. Naar det er saaledes, mener jeg, at den Pris, man har i Sinde at give for Hvedholm Slot, 210 000 Kr., maa anses for at være forsvarlig.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner vil jeg gerne takke for hans kyndige Vejledning og hans Udtalelser vedrørende Prisen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Den højtærede Minister begyndte med at takke de 4 Ordførere for deres specielle Sagkundskab, og det lød jo meget opbyggeligt. Men det varede ikke mange Minutter, før den samme Sagkundskab fik den Omgang, som jeg ved Ministeren ligesom jeg og mange andre af ganske Hjerter under den. Men jeg haaber, at vi 4 Ordførere ikke er mere